

om opdeling opfyldt, selv om vi faktisk ikke havde samling på et flertal. Det er faktisk sket, fordi regeringen godt kunne se argumentet i det, og det kunne være, at det også kunne lade sig gøre under den her regering, hvem ved?

Men jeg vil sige, at jeg ikke har været udsat for andre af de her finanslovsforslag under de andre ressortområder endnu, så derfor har jeg ingen øvelse i det lige her og nu. Men jeg vil brokke mig, når jeg møder de bunkebryllupper. Vi havde et fra skatteministeren i forrige uge, som ikke havde noget med finansloven at gøre. Det var syv-otte andre småændringer under forskellige lovgivninger, og der brokkede jeg mig over det, og det har jeg haft lejlighed til at gøre i hvert fald fire-fem gange siden valget under forskellige ministre. Men det har altså ikke haft noget med finanslovsforslaget at gøre.

Men jeg synes, at det er en ussik, og jeg synes, at det er kunstigt at skulle opfylde en statistik om at holde lovforslag nede på et bestemt antal. Det er ikke en måde at gøre det på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da der ikke er flere, der ... Miljøministeren havde ikke bedt om ordet, men altså ...

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men selvfølgelig bør jeg svare, så derfor vil jeg gøre det. Men jeg siger det kun til hr. Ole M. Nielsen, for jeg synes, at det er lidt vigtigt. For det, man brugte, var jo ikke miljøspørgsmål. Man talte procedure. Der synes jeg bare, at det var rart at få det at vide, men det forstod jeg så på hr. Ole M. Nielsen.

Så skal jeg selvfølgelig svare hr. Torben Hansen på, om ikke ministeren skulle have fortalt, at det var en halvering. Jo, men nu er der nogle af os, der går ud fra, at man ved, at halvdelen af seks er tre. Og hvis man giver tre, så er det en halvering. Andet var det vel ikke, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det synes jeg i grunden var underligt. Man giver 3 mio. kr., og kun i 2001 lader man det komme op på 6 mio. kr. Det er fuldstændig korrekt, at det i 2001 første gang kom op på 6 mio. kr.

Så kunne man jo godt have valgt at sige det, ikke for miljøministerens skyld, for det er jo hr. Jørn Dohrmann, der diskuterede det. Men jeg tror da, at de fleste i almindelig lytterenlighed ville have sagt: Nå, det er altså kun i 2001, at den er oppe på 6 mio. kr., og så er den på 3 mio. kr., som den har været hele tiden. Så kan man da i

det mindste gå rundt og sige, at nu giver man det samme, som den socialdemokratisk-radikale regering gjorde i 1997, 1998, 1999, 2000.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Forskellen fra nu og i forhold til tidligere, de bevillinger, der var dér, skyldtes jo netop, at det kom op på 6 mio. kr. efter et klokkeklart ønske fra Vandrådet, som sagde, at man ville have mere forskning. Jeg kan bare konstatere, at det ønske, som man havde fra Vandrådet, der har forstand på det her område, har den nye regering valgt at ignorere. Så får vi altså en halvering af den kvalitet og den forskning, der er inden for det her område. Anderledes kan det ikke være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af Vandfonden.

Af Torben Hansen (S) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For et øjeblik siden har vi jo i Folketinget behandlet regeringens forslag om nedlæggelse af bl.a. Vandfonden, og vi må sige i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, at det har været regeringens ønske at få ryddet op i den mængde råd, nævn og puljer, som hidtil har eksisteret.

Herudover har regeringen ønsket at foretage en omprioritering af de offentlige midler. Nedlæggelsen af Vandfonden medfører en reduktion på 37,7 mio. kr. i 2002, og disse midler kan efter min opfattelse anvendes bedre til andre formål, når man skal ud i en prioritering.

Den danske vandforsyningsstruktur er decentral, og det skal den blive ved med at være. Den decentrale vandforsyning er til fordel for både miljøet, den enkelte borger og lokalsamfundet. Jeg vil gerne sige, at det at bevare en decentral struktur jo er alle tiders. Men det har jo ikke noget at gøre med, om man har en vandfond eller ej, og det har jeg lige før været inde på at diskutere.

Det er min opfattelse, at nedlæggelsen af Vandfonden ikke vil forringe mulighederne for at bevare den decentrale vandforsyningsstruktur. Og så vidt jeg har fået oplyst, har Vandfondens midler i højere grad været anvendt til at støtte tilslutning til vandværkerne end til at etablere nyindvindinger for den enkelte borger. Det var de tal, jeg sagde lige før, hvor vi har haft et træk, så vi kan se, at 90 pct. har været anvendt til tilslutning til vandværker og ikke til brønde.

Kl. 18.10

Efter min opfattelse skal den decentrale vandforsyning ikke bygge på en statslig tilskudsordning. Den decentrale vandforsyning er et lokalt anliggende, og den skal have lokal forankring. Jeg har fuld tillid til, at de lokale myndigheder og vandværker i samarbejde med borgerne også i fremtiden kan sikre og bevare en fornuftig vandforsyning.

Der, hvor vi fra centralt hold kan gøre noget, er ved at medvirke til en forebyggende indsats, og dette kan vi bl.a. gøre ved at reducere kvælstof- og fosforpåvirkningen af grundvandet samt minimere brugen af pesticider m.v.

På endnu et punkt vil en statslig indsats være den bedste løsning, nemlig opbygning af ny viden, der knytter sig til den fremtidige drikkevandsforsyning. Jeg har på den baggrund besluttet at afsætte en beløbsramme på op til 3 mio. kr. årlig, som vi diskuterer for et øjeblik siden, der kan anvendes til drikkevandsprojekter, såvel rent faglige projekter som administrative projekter.

Det er min overbevisning, at vi fremover skal fokusere på sådanne drikkevandsprojekter, som arbejder på at begrænse nutidens forureningskilder. Regeringen støtter dermed ikke beslutningsforslaget om at opretholde Vandfonden.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var til ministerens fromme ønske og formodning om, at man nok kunne varetage de her interesser lokalt, altså opretholde også en decentral vandforsyning.

Der vil jeg høre ministeren, om ikke han kan bekræfte, at det, vi evig og altid hører om ude fra folk med private borer, der har problemer, jo er, at kommunerne faktisk ønsker at få dem nedlagt som selvstændige borer. Det er ikke en hjælp fra den kommunale vandforsyning, de private brøndejerer normalt møder. Man hører i hvert fald altid om det modsatte, netop fordi de kommunale vandforsyninger gerne vil have dem tilsluttet for at få den der tilslutningsafgift i kassen. Når de nu alligevel skal ud og ind ad en eller anden vej, så vil de gerne have den med, ikke sandt, og så lægger man en slags pres. Man intensiverer måske ligefrem prøvetagningen, sådan at de tiere end nødvendigt kommer til at betale 600 kr. for analyser osv., og man skriver et brev til pressen om det, og det jo er et problem, vi har haft i mange år. Jeg fik helt tilbage i 1993 den daværende miljøminister, hr. Svend Auken, til at sende et brev til kommunerne om at sænke deres ambitionsniveau en lille smule med hensyn til at få private brøndejerer tilsluttet.

Men er dét ikke den mere nøjagtige situation?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er svært at vurdere, om hr. Ole M. Nielsen har ret i det, men igen må jeg bare sige, at vi i hvert fald må konstatere, at når vi tager et udtræk – jeg kan kun forholde mig til det tal, jeg har fået forelagt, det må jeg gå ud fra er rigtigt, det er i hvert fald det tal, som står i de papirer, jeg har modtaget – viser det sig altså, at 90 pct. af midlerne ikke er gået til folk, der ønsker at lave en ny boring, en ny brønd.

Det kan godt være, fordi det er dyrt og alle de ting, men man må så bare konstatere: Vandfondens midler går i hvert fald ikke til dét. De går derimod til, at man bliver tilsluttet et vandværk i stedet for. Så er det også, vi siger, at man jo må konstatere, at så har den i hvert fald ikke opfyldt sin mission. Så er det ikke det, som man sagde fra starten at man ville have det til at gå op i, hvilket har vist sig på de træk, der har været.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Vi har jo haft en lang debat i eftermiddag, og der har det her punkt om Vandfonden også været på til debat. Derfor har jeg egentlig ikke noget yderligere at tilføje til denne her sag på nuværende tidspunkt ud over at tilkendegive et synspunkt med hensyn til det, som hr. Ole M. Nielsen spurgte miljøministeren om, nemlig spørgsmålet om kommunerne i forhold til enkeltboringerne. Der vil jeg sige, at der er jeg meget enig med hr. Ole M. Nielsen i, at det er et problem, og det er derfor, jeg nævnte i min tale i den tidligere debat, at vi godt vil være med til at se på det her problem, for der er nogle sager dér, som ikke falder på plads på den måde, de egentlig kunne være faldet på plads på.

Det er det, jeg kan sige i denne sag.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Så sent som i oktober 2001 var der på Folketingets dagsorden en mindre ændring af denne her lovgivning. Der var Venstres ordfører også på talerstolen, og det, der blev sagt, var:

»Det lovforslag, som vi behandler her i dag, som jo er en mindre ændring til den tidligere lov om støtte til forureningstruede vandindvindinger, ser rimelig fornuftig ud. Der er mange gode argumenter for at sikre den decentrale vandforsyningsstruktur.

Der er først og fremmest en række miljømæssige fordele, og der er også økonomiske fordele. Den decentrale vandforsyning har altid haft en stor plads i Venstres hjertes, så medmindre der dukker noget helt uforudset op under udvalgsbehandlingen, kan jeg give ministeren tilsagn om en positiv medvirken fra Venstres side.«

Mit spørgsmål er så: Hvad har ændret sig fra den 10. oktober til den 11. marts, siden Venstre har foretaget en kovending i forhold til Vandfonden?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Torben Hansen vil jeg sige, at der er sket meget siden oktober 2001. Der er bl.a. kommet en ny regering, men det var ikke det, du spurgte om, eller det var ikke det, hr. Torben Hansen spurgte om.

Det forslag, som var der på det tidspunkt, var jo ikke spørgsmålet om at nedlægge Vandfonden. Det var et spørgsmål om at forbedre nogle

ting, så derfor kan de to ting slet ikke sammenlignes.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Ja, det ender jo med at blive helt familiært det her med fornavn og det hele, og det kan såmænd også være meget hyggeligt.

Det, jeg bare må konstatere, er, at dengang i 2001 syntes Venstre, at det her sådan set var en ganske fornuftig lov, der hjalp dem med at leve op til deres egne politiske hjertesager. Det er det lige pludselig ikke mere. Der må være sket nogle ændringer siden den 10. oktober 2001, og vi ventter stadig væk på at høre, hvad der er sket. Ud over at det her land har fået ny statsminister, har man åbenbart også fået et parti, der fuldstændig har vendt op og ned på sin egen miljøpolitik, og her tænker jeg på Venstre.

Nummer to er: Gør det ikke indtryk på Venstres ordfører, at det skønnes, at der er 33.000 husstande og 700 små vandværker med dårlig vandkvalitet, der i de kommende år kan forventes at søge støtte fra Vandfonden? Gør den sønderjyllandsproblematik, man har set, med at 25 pct. af de undersøgte brønde i Sønderjylland skal lukkes, fordi der er for mange pesticider, slet ikke indtryk? Det viser jo også noget om, hvilket pres der kommer på det her område. Gør det slet ikke noget indtryk på Venstres ordfører?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det gør indtryk, at der er nogle problemer på det her område, og det er derfor, at jeg flere gange i dag har tilkendegivet, at vi vil kigge på problemerne og se at få dem løst. Det er vel så langt, jeg kan komme i denne her sammenhæng, for vi må jo først lige have vendt det og få det drøftet. Jeg mener, at jeg flere gange i dag har givet udtryk for, at der er nogle problemer, som vi godt vil være med til at løse.

Så derfor: Det gør indtryk på mig, at der er nogle mennesker, som har nogle problemer på det her område, og at drikkevandet kan være truet visse steder.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er da ganske udmærket, at det gør indtryk på Venstres ordfører, og at Venstres ordfører tidligere har givet tilsagn om at kigge på det her. Men den letteste og smarteste måde at kigge på det her på er jo netop at trække lovgivningen

om nedlæggelse af Vandfonden tilbage, for så har man noget, der lever op til formålet.

Men da man åbenbart ikke ønsker det – man vil nedlægge Vandfonden, og så vil man oprette en ny i en eller anden ændret form – kunne det da være interessant, om Venstres ordfører fra Folketingets talerstol vil løfte sløret for, hvad det så er, man gerne vil i stedet for, og hvor det er, det halter.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Se, nu begynder det jo at blive interessant, for hvad var det, man sagde før valget? Jeg synes, at Venstre i annoncer – nej, det er jo dem, der ikke måtte blive udgivet for Det Konservative Folkeparti – ellers forsøger at sige, at man gør det, man siger.

Før valget sagde man, at Vandfonden var en knippelgod idé, og den ville man gerne bakke op om, bakke op om de 33.000 enkelthusstande, der havde problemer, bakke op om de 700 små, decentrale vandværker, der havde store problemer, men nu siger man, at det vil man ikke. Der er nemlig sket noget helt nyt, for man har fået en anden statsminister. En virkelig tynd argumentation, må jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo.

Så får vi at vide, at man gerne vil være med til at se på det. Synes hr. Eyvind Vesselbo ikke, at det er den bagvendte verden? Man nedlægger noget, som vi ved fungerer, og som i hvert fald er til gavn for ganske mange, og så siger man, at man er villig til at se på noget nyt.

Var det ikke en idé at fastholde den, og så er vi villige til at forhandle om spørgsmålet? Man siger ét og gør noget andet.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, der er nogle, der ikke helt har forstået, at vi ønsker at rydde op i de forskellige råd, nævn og puljer sammen med Vandfonden her.

Vi har jo gennemgået det her én gang. Til det der med oprettelsen af Vandfonden må vi sige, at Vandfonden ikke har formålet at delegere de penge godt nok ud. Dansk Folkeparti vil gerne være med til at dele ansvaret ud til den enkelte borger i Danmark, så derfor er vi med til at nedlægge Vandfonden.

Samtidig med at vi nedlægger Vandfonden, vil vi understrege, at vi er med til at sikre de her 3 mio. kr. til forskning og andre projekter, som kan bevare Danmarks fremtidige gode vandfor-

syning, herunder den decentrale vandforsyning, så vi beholder noget godt drikkevand.

Vi skal jo alle sammen være med til at forbedre og bevare miljøet og tage et ansvar for, hvad det er, der sker – hvad vi eksempelvis bruger af vaskemidler og opvaskemidler, og hvordan vi kommer af med de forskellige kemikalier og oli-

er. En af grundene til, at vi ønsker at nedlægge Vandfonden, er, at den ikke har formålet at leve op til opgaven med at fordele de her penge rigtigt. Ud af målgruppen på de 33.000 enkeltmandsvandværker er det knap 3.300 af disse vandværker, der har fået det her tilskud. Det er knap 10 pct. Hvis man ser på de der knap 700 små vandværksforeninger med flere forbrugere, så er det 271 af dem, som har opnået det her tilskud, altså næsten 40 pct.

Man kan også gå ind og se på afsætningen af midler fra Vandfonden, og der er der sket et tilbageskridt fra 2001 på ca. 3 mio. kr., og det er et helt tydeligt tegn på, at de ikke formår at administrere ordentligt. Hvordan ville man kunne garantere, at der ville ske en helt retfærdig fordeling af de her midler fra Vandfonden?

Vi har hele tiden sagt, at fordi man kan søge om de her penge fra Vandfonden, er det ikke sikkert, at man får penge fra Vandfonden. Det er simpelt hen ikke godt nok med den Vandfond her.

Vi har sagt, at vi gerne vil være med til at finde de penge, som vi skal bruge til at nedbringe de her ventelister og give en bedre hjemme-hjælp, så vi virkelig kan hjælpe de svage i samfundet. Vi må ikke glemme, at det er den ældre generation, der har arbejdet hårdt for det samfund, vi har i dag, så vi skal simpelt hen være med til at prioritere anderledes. Vi mener også, at befolkningen selv skal være med til at tage et ansvar.

Vi kan ikke støtte det her forslag om at oprette Vandfonden.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo meget smukke ord fra Dansk Folkepartis ordfører om den ældre generation og om, at man skal delegere ansvaret til den enkelte borger. Det, man gør, er, at man delegerer ansvaret ud til den enkelte borger, der helt uforvarende er kommet til at bo et sted, hvor grundvandet min-sandten bliver forurennet, men man har delegeret ansvaret ud, for man siger: Det er sandelig dit

eget problem. Du må selv betale de 20.000, 30.000 eller 40.000 eller 50.000 kr. plus moms.

Kl. 18.25

Der er også utrolig mange ældre mennesker i den gruppe, vil jeg fortælle hr. Jørn Dohrmann, men det er måske en måde fra Dansk Folkepartis side at hjælpe de ældre, der også bor ude i landdistrikterne, nemlig ved at sikre, at de ikke kan få støtte, når der er forurening i deres vandhaner?

Så blev der sagt noget smukt om vaskemidler og olieprodukter; at dem skal vi tænke over. Det er fuldstændig korrekt, selvfølgelig skal vi det. Vi skal begrænse nedslivning, vi skal have den stoppet, men de giftstoffer, vi ser i dagens grundvand, er kommet derned for 10, 15, 20 år siden, så selv om vi stopper nu, vil det først have en virkning om 10-20 år.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Torben Hansen kan jeg kun sige, at hr. Torben Hansen bekræfter sådan set selv, at fonden ikke har formålet at fordele de her penge ordentligt, så derfor vil jeg gerne være med til at nedlægge den.

Men jeg vil også gerne spørge hr. Torben Hansen: Vil det sige, at der aldrig er blevet ændret nogen love her i Folketinget? Altså det, at vi nu lige pludselig nedlægger en ting her, kan da ikke være en sådan sensation, at man vil bruge så meget tid på det, og at man tager det op flere gange.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Til hr. Jørn Dohrmann kan jeg sige, at der ikke er tale om en lovændring. Der er tale om, at man vil fjerne loven. Da der var tale om en ændring af loven, som var til første behandling 10. oktober 2001, stod Dansk Folkepartis ordfører og lovpriste den her lovgivning i høje toner, lige så taget løftede sig herinde. Nu er der gået 5 måneder, og nu kan man lige pludselig ikke huske det længere, nu er man bundet op på en hel masse osv., osv.

Men fonden har jo rent faktisk virket, man har brugt 83,6 mio. kr. primært i Nordjyllands, Sønderjyllands, Viborg og Århus Amter på at hjælpe ganske almindelige mennesker, der uforvarende er blevet ramt af forurening i deres grundvand.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Dansk Folkepartis ordfører kan tilsyneladende ikke rigtig forstå, hvorfor vi bruger så meget tid på det. Men det gør vi da, fordi det her er interessant. Det er den lille mand med den lille boring, der har fået en lille bitte smule sprøjtegift ned i sit vand, og nu kan han ikke drikke det. Den lille mand vil Dansk Folkeparti ikke hjælpe, tværtimod er det da hans eget problem.

Vi ved, at problemet bliver større, at der bliver brug for flere penge, men hvad er Dansk Folkepartis logik? Ja, vi fjerner dem, der er, så er vi da sikre på, at ikke nogen får hjælp.

Kan Dansk Folkepartis ordfører virkelig ikke forstå, at det er mystisk? Den lille mand på landet med en boring med sprøjtemidler i, synes Dansk Folkeparti ikke er deres problem.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til fru Pernille Blach Hansen: Der kan vi jo bare sige, at hvis han selv har smidt rottegift i vandet, vil jeg nok sige, at han selv er lidt skyld i det der problem, så der kan jeg ikke se, hvorfor han skal have den helt store hjælp til at få noget nyt vand.

Hr. Torben Hansen vil jeg godt spørge: Vil det sige, at der aldrig er blevet nedlagt nogen love?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu stiller jeg et rent hypotetisk spørgsmål: Har Dansk Folkepartis ordfører fantasi til at forestille sig en mand, der ikke selv har smidt rottegift i vandet, men hvor det måske er naboen, der en gang for 15 år siden er kørt lidt for tæt på? Hvis det nu er en mand, der overhovedet ikke selv er skyld i det – lille mand, lille indkomst, måske er han over 60 år, store problemer – kunne Dansk Folkeparti så ikke se, at det er en politisk opgave at hjælpe den mand? Han har ikke gjort noget som helst, han bor der bare.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige, at vi har masser af fantasi i Dansk Folkeparti, så hvis det, der skete, var, at det nu kommer an på, at vi skal lave en hel gættekonkurrence, vil vi da gerne være med til at gætte.

Men her skal vi ikke gætte, vi skal holde os til fakta, og det er jo, at når Vandfonden ikke kan fordele sine penge ordentligt, må vi forholde os til det. Og dér er det, at vi siger, at det har man

ikke gjort godt nok, så derfor vil vi ikke være med til at opretholde den.

Vi skal ikke gætte. Vi kan stille en masse spørgsmål om, hvad det er, der kan ske, hvornår det kan ske og alt det der, men vi skal forholde os til fakta, og det er, at de ikke har gjort det godt nok.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg sad dernede bagved og læste avis for at lave to ting på én gang, det kan man somme tider godt få noget ud af, det bliver selvfølgelig ikke lige godt det hele, men så kom jeg alligevel til at høre, hvad hr. Dohrmann sagde: Hvis nu en mand selv har smidt rottegift i sin brønd, skal han så også have erstatning? Hvad er det for en insinuation mod den lille mand ude på landet, at han skulle gå og smide gift i sit vand?

Kl. 18.30

Endelig vil jeg da tro, at når man konstaterer pesticider i vandet, er man i stand til at se, hvad det er for nogle typer. Her tror jeg ikke på, at rottegiften er en, der egner sig til at være i jorden i længere tid og trænge ned til drikkevandslaget, hvor man tager sit vand. Jeg ved en lille smule om pesticider, og jeg tror ikke, det er de samme typer. Så hvad har den udtalelse med virkeligheden at gøre?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil da godt sige til hr. Ole M. Nielsen, at når han sidder og læser avis, får han nok ikke det hele med, for det var jo fru Pernille Blach Hansen, der kom ind på det med rottegiften, og det var hende, der sagde, at han måske havde smidt det i sin brønd. Derfor vil jeg godt sige, at det var fru Pernille Blach Hansen, der sagde: hvis han selv var kommet til at smide rottegift i hendes vand. Det var det, jeg forholdt mig til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pernille Blach Hansen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er altså ked af at måtte sige til hr. Jørn Dohrmann, at den der med rottegiften ikke var min idé. Den kom fra hr. Jørn Dohrmann selv. Det var Dansk Folkepartis ordfører, der sagde: Hvis en mand selv smider rottegift i sit vand, skal han da ikke have hjælp af Vandfonden, og derfor vil

vi nu nedlægge den. Hvorefter jeg gik op og sagde: Kunne man ikke forestille sig, at han ikke selv var skyld i det, og så ville Dansk Folkeparti bevare den?

Til Dansk Folkepartis ordfører: Jeg ved godt, at det har været en lang dag, men nu er der virkelig brug for, at man husker, hvad det er, man selv mener, og hvorfor.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Denne debat er lige ved at gå fuldstændig i selvsving, vil jeg lige sige, men jeg vil da godt give ordet også til hr. Christian Brix Møller, og så tror jeg, at vi går videre til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg kan også godt høre på argumenterne, at der ikke mangles fantasi i Dansk Folkeparti. Jeg hæftede mig også ved den bemærkning, at borgerne selv burde tage en del af ansvaret, men det handler jo om, som hr. Torben Hansen også har sagt gentagne gange, at der er ydet støtte til borgere, som uforskyldt har fået forurening i deres grundvand.

Så mit spørgsmål er ganske simpelt, hvorfor Dansk Folkeparti har været så forhuppet på at sikre de 3 mio. kr. til forskning. Er det, fordi man er redningsplanke for regeringen, der er kommet i tanker om, at man er ude i noget dårligt, eller er det alene til forskning i, hvorfor borgerne smider rottegift i deres eget grundvand?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jørn Dohrmann, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen så vil jeg ikke komme mere ind på rottegift.

Til hr. Brix Møller vil jeg gerne sige, at hvis der er nogen, der uforskyldt er kommet ind i nogle ting, skal vi selvfølgelig også hjælpe dem på bedst mulige måde. Det står vi inde for fra Dansk Folkepartis side. Vi vil altid hjælpe de svage i samfundet.

Men med hensyn til Vandfonden må vi igen sige, at det jo ikke er alle sammen, der uforskyldt er kommet ind i det her, og vi må jo konstatere, at de ikke har formået at dele de penge godt nok. Det er det, vi forholder os til på nuværende tidspunkt. Hvis der er nogen andre ting, må vi tage det op, men som sagen ligger nu, kan

vi kun sige, at de ikke har fordelt midlerne godt nok.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Og så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Som nævnt under behandlingen af L 133 støtter Det Konservative Folkeparti, at der sker en omprioritering af statens midler, og at der bliver ryddet op i mængden af råd, nævn og puljer. Derfor kan det heller ikke komme som nogen stor overraskelse, at vi ikke kan støtte forslaget til opretholdelse af Vandfonden.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg vil bare sige, at i fraværet af argumenter fra regeringspartierne side foretrækker jeg klart De Konservative, som kommer ud over problemet ved at gøre talen så kort som muligt. Det kan jeg godt forstå, det er jo gået dårligt for dem, der har prøvet at lave en lidt længere tale og komme med argumenter.

Sagen er, at det ikke er mere end ganske få måneder siden, at de selv samme partier syntes, det var glimrende at have den her Vandfond, at man syntes, det var glimrende at sikre den centrale vandforsyning, at man syntes, det var glimrende at beskytte grundvand og drikkevand, og at man syntes, det var fint at hjælpe folk, der uforskyldt var kommet i problemer. Det synes man ikke længere, og så henviser man til råd, nævn og puljer.

Jamen det her er jo ikke centrale papirusserordninger! Det er støtte til almindelige mennesker, der uden egen skyld har fået ødelagt deres drikkevand og nu ønsker at få noget rent drikkevand. Det afskaffer man med den konsekvens, at de nu må bære hele udgiften selv, på trods af at de er uden skyld i problemet.

Det er jo samfundet, der ikke har sikret en ordentlig regulering af det her område, det er samfundet, der har tilladt sprøjtemidler, som man troede var sikre, men som nu viser sig at ødelægge grundvand og drikkevand. Nu er det de enkelte mennesker, der tilfældigt – helt tilfældigt – bliver ramt af den manglende regulering, der selv skal bære hele udgiften. Det er det centrale i det.

Kl. 18.35

Og så synes jeg, det er ubehageligt at høre den ene gang efter den anden, at det skal finansiere sygehuse eller ældrepleje osv. De penge har man jo argumenteret for tusinde andre steder i

forvejen. Dertil kommer, at løftet til sygehuse, som nogenlunde svarer til, hvad der er kommet af løft hvert år, uden at man har lavet de her dramatiske besparelser på miljøområdet, er en engangsforeteelse, hvorimod nedskæringerne på miljøområdet er for altid, mens den her regering sidder.

Så det er en ualmindelig dårlig argumentation. Det er en nedskæring, som rammer miljø, det er en nedskæring, der rammer almindelige mennesker, og man har ingen ordentlige argumenter for det. Det er kendsgerningerne om det.

Christian Brix Møller (RV):

Det er faktisk forholdene i mange andre lande og sundhedsaspektet for os og kommende generationer, vi må holde os for øje, når vi diskuterer problemstillingerne om rent drikkevand.

I mange andre lande er der permanent højkonjunktur for en bestemt del af erhvervslivet, nemlig producenter af drikkevand på flasker og dunke. Det er ikke noget, vi skal have i Danmark. I Danmark har vi faktisk været forholdsvis gode til at værne om vores vandkvalitet.

For at tage problemet alvorligt burde vi næsten prøve, hvordan det er ikke at have rent drikkevand fra vandhanen. Men eksperimentet har desværre den ulempe, at det ikke hurtigt kan gøres om igen, hvis man skulle komme til at fortryde det. Ikke desto mindre er det sådan et eksperiment, regeringen er på vej til at kaste os ud i for at spare sølle 39 mio. kr. ud af en finanslov på over 400 mia. kr.

At Vandfonden ikke er effektiv, fordi den ikke bruger alle sine tildelte midler, er altså overhovedet ikke noget argument, for formålet er jo ikke at bruge penge, men at sørge for, at vandkvaliteten er høj. Hvis man skal bedømme fonden på effektivitet, må det være i forhold til, om dens midler bidrager til, at drikkevandet er godt, og ikke i forhold til, hvor god den er til at bruge penge.

Det Radikale Venstre støtter derfor beslutningsforslaget, og hvis vi skal have så meget miljø som muligt for pengene, er beløbet til Vandfonden latterlig lille i forhold til, hvor vitalt rent drikkevand er.

Ole M. Nielsen (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er det meget, meget væsentligt at opretholde bosætningen på landet – en decentral bosætning ikke bare i landsbyer, men også i de enkeltliggende huse og gårde rundt omkring. For at gøre det så økonomisk at-

traktivt som muligt er det ofte en god ting, at man kan have sin egen vandforsyning, og derfor synes vi, at Vandfonden til det brug, altså at sikre decentrale og private vandforsyninger, er det helt rigtige.

Hvis det er rigtigt, som nogle mener, at Vandfonden har ramt forkert, er blevet administreret forkert, fordi lovgrundlaget har været forkert, ville jeg synes, at det ville være helt fint, at de pågældende stillede ændringsforslag til det beslutningsforslag her, så vi kunne få en vandfond til at tjene sit formål på den rigtige måde. Det vil jeg meget gerne medvirke til, hvis der skulle vise sig mulighed for det.

Vi kan støtte forslaget her, men er åbne for ændringsforslag til det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Når jeg ser på formandens ansigtsudtryk, kan jeg se, at jeg skal søge at gøre det relativt kort.

Jeg skal under alle omstændigheder takke for kommentarerne, og jeg vil da også sige tak til vores trofaste støtter inden for SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Nu har vi så ikke hørt fra Enhedslisten, men der er nok heller ikke de store problemer i forhold til lige netop det her.

Jeg synes, det er trist, at det nu her inden for de sidste 1½-2 timer er blevet endegyldigt afklaret, at man rent faktisk fra Folketingets side, fra regeringens side sælger de borgere, der har enkeltindvindinger eller er tilknyttet små lokale, private eller almene vandværker, som ufor-skyldt bliver ramt af udefrakommende forurening. Det er dem, der bliver solgt, det er dem, der kommer til at betale 20.000, 30.000, 40.000, 50.000 kr. for at få afhjulpet det. Det synes vi er trist, det synes vi er sørgeligt.

Vi synes også, at argumentationen, der har været fra modstandernes side, fra regeringspartierne side og fra Dansk Folkepartis side, har været af svingende karakter. Hvis man bl.a. ser på selve fremlæggelsen af den såkaldte sanering af råd, nævn osv., var argumentationen bl.a. på Venstres hjemmeside, at fonden har vanskeligt ved at gøre sine midler virksomme. Det mener vi vi har påvist i dag ikke passer. Den har i hvert

fald brugt 84 mio. kr. de seneste år, og der ligger mange ansøgninger, der ikke bliver til noget nu.

Kl. 18.40

Men argumentationen fortsætter. I stedet vil regeringen sikre rent drikkevand gennem fortsat reduktion af kvælstof og fosfor samt ved minimering af brugen af pesticider, oprydning af farlige affaldsdepoter og reovering af landets kloakker. Det er der sådan set ikke nogen herinde der i princippet kan være uenig i. Problemet er bare, at den forurening, som man opdager, og som man konstaterer i grundvandet i dag, jo er 15, 20, 25 år gammel, og selv om man, som jeg tidligere har sagt, fuldstændigt får stoppet tilledningerne til grundvandet nu og får stoppet nedsvivningen, vil man jo stadig væk have forureningsproblemer de kommende mange år.

Efter at de her tal er kommet frem omkring potentialet – der er 33.000 vandindvindinger, der umiddelbart er truet – er der jo også sønderjyllandsproblematikken, hvor man har været inde og undersøge 200 brønde, hvor 25 pct. var langt over grænseværdierne. Det viser bare, at det her problem sandsynligvis er betydelig større end først antaget.

Derfor synes jeg, det er trist, at man fra Folketingets side vender tommelfingeren nedad. Jeg synes, det er trist med den argumentation, man bruger, og jeg synes mest, det er trist for den ganske almindelige lille mand og kvinde og den enkelte familie, der ude lokalt kommer til at betale nogle beløb, som mange af dem vil have meget, meget svært ved at svare.

Men jeg takker i hvert fald for støtten fra de partier, der har været så venlige at melde positivt ind.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om at bevare Naturrådet.

Af Helge Mortensen (S) m.fl.
(Fremsat 8/2 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Som jeg fremførte ved behandlingen af lovforslaget om ophævelse af råd og nævn, fonde og puljer, har regeringen fundet det nødvendigt at foretage en omprioritering af anvendelsen af statens midler. Der skal tilvejebringes finansiering til en række vigtige områder, og derfor må andre nedprioriteres, og miljøområdet kan i den forbindelse ikke friholdes. Herudover er det regeringens ønske at foretage en sanering og få ryddet op i den mængde af råd, nævn og puljer, som eksisterer.

Naturrådet blev oprettet af min forgænger, hr. Svend Auken, som et sagkyndigt og uafhængigt råd, der skulle være med til at sætte dagsordenen for debatten om bæredygtig udnyttelse af naturen og landskabet.

Regeringen er ikke enig i, at der er brug for en særlig institution af den type på naturområdet. Regeringen kan få råd og kritik fra forskningsverdenen og fra de folkelige organisationer og foreninger. Regeringen vil derfor fastholde, at Naturrådet skal nedlægges og dermed afvise beslutningsforslaget.

Eyvind Vesselbo (V):

Det forslag, der er på dagsordenen her, er et forslag om at bevare Naturrådet. Jeg har forstået, at Naturrådet har udsendt en pressemeddelelse, hvor de siger, at de ikke lader sig nedlægge. Derfor er det jo et lidt specielt forslag at komme med, når Naturrådet selv siger, at de ikke bliver nedlagt.

Det, der sker, er, at regeringen og Folketinget ikke længere vil bevilge 5 mio. kr. til Naturrådets opgaver. Det betyder jo ikke, ifølge Naturrådet selv, at de bliver nedlagt. Naturrådet kan således fortsat udtale sig. Nu betaler regeringen bare ikke længere for det. Medlemmerne af Naturrådet sidder jo i godt betalte professorstillinger, så de bør derfor ikke fortsat have penge for

at udtale sig på naturområdet. Det kan de gøre, fuldstændig uden at nogen andre griber ind. Det har de også selv argumenteret med.

Så vi kan ikke støtte forslaget, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan forstå, at Venstre har den holdning, at Naturrådet jo bare kan udtale sig. De behøver ikke have nogen penge, de behøver ikke have noget sekretariat, der behøver ikke være noget apparat bag. De kan bare udtale sig. Det er jo en interessant måde at se på det.

Kunne man så eventuelt forestille sig, at Venstre havde den samme holdning til det nye Institut for Miljøvurdering? Der er jo også tale om, man har ansat en direktør, der sidder i en god lektorstilling. Kunne han ikke bare udtale sig som privatperson, og så kunne vi spare 10 mio. kr. dér? Så kunne vi eventuelt bruge halvdelen til Naturrådet. Er det ikke en model, der var værd at overveje for Venstre?

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Jeg skal bede Venstres ordfører om at holde sig til det, der er beslutningsforslaget. Det er hverken at opretholde eller nedlægge, det er at fastholde støtten til Naturrådet. Det er det, forslaget går ud på.

Kl. 18.45

I den forbindelse vil jeg gerne spørge: Hvad er årsagen til, at Naturrådet skal nedlægges?

Jeg har forstået, at der er tale om en prioritering. Noget skal stå, og noget skal falde. Men der må da være en afgørelse, der siger, hvorfor man vælger dem, der skal falde, og hvorfor man vælger dem, der skal bestå. Hvorfor skal f.eks. Det Økonomiske Råd fortsætte, når Naturrådet ikke skal fortsætte? Er det deres karakter af smagsdommere, eller hvad er det, der gør, at Naturrådet falder her?

Så vil jeg gerne sige, at man jo kunne gå halvt så langt, som hr. Jørn Jespersen siger. Det nye Lomborginstitut koster 10 mio. kr. om året. Det her koster 6,6 mio. kr. Man kunne såmænd ved at bevare situationen, som den var før, spare hen ved 4 mio. kr. om året alene ved ikke at foretage sig noget.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan forstå, at Venstre med ministeren i spidsen mener, at vi ikke har brug for Naturrådet,